

[Edvard Sørensen.]

ønsker —, at nationalbanken kan varetage sine normale funktioner, belåne obligationer for bankerne og støtte kreditforeningerne gennem obligationskøb for derigennem at støtte obligationerne og holde en rimelig rente. Dertil behøves ikke een eneste ny pengeseddel, det kan hvile i sig selv. Jeg skal ikke bestride, at hvis udlånene bliver større end det beløb, hvormed Marshallpengene afskrives, kan der komme til at foreligge et problem, men det er der ingen udsigt til i øjeblikket.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg finder ingen anledning til at komme ind på en yderligere uddybning af mit lille mellemværende med det ærede medlem hr. Edvard Sørensen.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller forklarede mig indledningsvis, hvad jeg er glad for, at han ikke havde klædt sig i det sorte kluns i dag af hensyn til min politiske begravelse. Jeg synes også, det havde været synd for det ærede medlem, for jeg går ud fra, at jaketten skal holde et stykke tid, og hvorfor så begynde så forhuppet tidligt på noget, som kan vare nogen tid — den tid den sorg — eller for det ærede medlem glæde. Man kan såmænd roligt trække vejret stilfærdigt i nogen tid, det går jeg da ud fra. Jeg ved ikke, om der lå nogen dybere tanke bag det, det ærede medlem sagde, men sålænge der ikke tilsyneladende ligger nogen dybere tanke bag, hæfter jeg mig heller ikke ved jaketten, som jo forøvrigt er et pynteligt klædningsstykke på en ophøjet person. Vi er flere, der bruger den ved forskellige lejligheder, og den klæder også det ærede medlem, som øjensynligt hastigt har taget den på.

Det ærede medlem var aggressiv i dag — jeg havde nær brugt et almindeligt jævnt slagord, men jeg vil sige: det ærede medlem gik til biddet. Det var, som om det ærede medlem ville have, at jeg her forud for de forhandlinger, der nu skal føres i udvalget, skulle stå og afgive en række faste deklamationer. Vil finansministeren det, og vil han det? Vil han afgive en erklæring om skattepligten for de puljer, landbrugsministeren nu overfører til private kredse? Vil han afgive erklæring om, at vi vil optage lån til anlægsarbejder fremefter og iøvrigt afskrive et tilsvarende beløb på reguleringskontoen? Afviser han at forhandle på det grundlag, de konservative har stillet op med hensyn til tilskudspolitikken? Vil finansministeren give en udtalelse om, at han vil sætte den

besparelse i gang på de 5 pct., som de konservative ikke selv har drømt om i den måned, der er gået, siden spørgsmålet blev rejst af det konservative folkeparti?

For min skyld kan det ærede medlem godt more sig med at stille alle disse voldsomheder op, så meget han har lyst. Jeg har givet svar i dag på de spørgsmål, der er fremsat i går, og jeg er parat til at gå ind i en forhandling, men hvis det ærede medlem tror, at han kan føre politik i denne sal efter kommunevalget ved simpelthen at stå op og afpresse det ene parti efter det andet erklæringer om at ville acceptere det ærede medlems grundlag, så er det ærede medlem ved at begive sig ud i noget, der kan blive politisk farligt også for ham selv, for så er han ved at overvurdere den styrke, han opnåede ved valget, og det er uklogt. Jeg forstod på udtalelsen i „Berlingske Tidende“, at det ærede medlem fandt, at magt forpligter, navnlig til forsigtighed og en vis tilbageholdenhed, en vis hensyntagen. Jeg tror, det ærede medlem skal huske sine egne udtalelser og lade være med at stille for stærke fordringer om bestemte deklamationer forud for en udvalgsforhandling. Han får i hvert fald ikke af mig bestemte deklamationer, der skulle betyde, at jeg bandt mig til den ene eller den anden form for politik, som det ærede medlem måtte ønske ført.

Spørgsmålet om skattepligten for de puljer, som landbrugsministeren nu skal overføre til de private kredse, er rejst i „Nationaltidende“, såvidt jeg husker af hr. la Cour fra Erhvervenes Skattesekretariat, som det vistnok hedder. Da spørgsmålet blev rejst af „Nationaltidende“, bad jeg skattedepartementet foranledige en undersøgelse heraf iværksat. Jeg bad det sætte sig i forbindelse med landbrugsministeriet og skaffe oplyst, hvordan det forholdt sig. Jeg går ud fra, at det ærede medlem kan være enig med mig om, at det kan gå således både for en borgmester og for en finansminister, at det tager tid at få en sådan sag oplyst. Af de — jeg indrømmer hastigt indhentede oplysninger — der i dag foreligger som svar på det ærede medlems forespørgsel, fremgår det, at man næppe kan betegne disse puljer som erhvervsmaessige, at landbrugsministeriet anser eksportudvalgene for offentlige institutioner, og at disse puljer derfor, såvidt jeg ser, ikke vil kunne falde ind under de almindelige beskatningsregler. Hvis dette er en erklæring, kan det ærede medlem kalde det en erklæring. Hvis det ærede medlem foretrækker at kalde det en be-